

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **Ing. L. M., F.**, so sídlom v O., Č. R., zastúpeného JUDr. A. S., advokátkou v Ž., proti povinnej **Obci H., o vymoženie 99 997,-- Sk s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp.zn. Er 3196/1997, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 28. mája 2008, sp.zn. 3 CoE 27, 28, 37/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie oprávneného **o d m i e t a .**

Povinnej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Vranov nad Topľou uznesením z 10. marca 2008, č.k. Er 3196/1997-445 zrušil svoje uznesenie z 23. januára 2008, č.k. Er 3196/1997-377 a zároveň schválil rozvrh výťažku získaného predajom nehnuteľností povinnej na dražbe 4. marca 2003 súdneho exekútora Ing. Bc. Š. V., vykonaného podľa zápisnice zo dňa 4. mája 2004 tak, že z rozdeľovanej podstaty 1 891 305,60,-- Sk sa uspokojujú trovy exekúcie 454 844,90,-- Sk a zvyšná časť sa poukazuje na pohľadávku oprávneného vo výške 1 436 460,70,-- Sk. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 154, § 157 a § 164 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (Exekučný poriadok).

Okresný súd Vranov nad Topľou uznesením z 2. novembra 2007, č.k. Er 3196/1997-314 zamietol návrh povinnej na zastavenie exekúcie zo dňa 27. mája 2004, došlým súdu 28. mája 2004. Viazaný právnym názorom Krajského súdu v Prešove dospel k záveru, že

predmetom tohto exekučného konania je vymoženie sumy 99 997,-- Sk, ktorá pravdepodobne predstavuje istinu a vymoženie zmluvnej pokuty 1 % za každý deň omeškania zo súm, ktoré sú rozpísané v platobnom rozkaze Krajského súdu v Košiciach zo dňa 27. júna 1997, č.k. 17 Rob 1361/96-24. Uviedol, že je potrebné rozlišovať medzi touto priznanou zmluvnou pokutou, ktorá je vymáhaná na základe poverenia zo dňa 14. novembra 1997 v predmetnom konaní a úrokmi priznanými v konaní Krajského súdu v Košiciach 9 Cb 1832/96 a 18 Rob 1357/96. Ide o dva rozdielne tituly, ktoré nie je možné zamieňať a ich dôvodnosť nie je možné preskúmať v rámci exekučného konania.

Okresný súd Vranov nad Topľou uznesením z 3. januára 2008, č.k. Er 3196/1997-353 zamietol návrh povinnej na zastavenie exekúcie zo dňa 8. augusta 2007 a návrh povinnej na zastavenie exekúcie zo dňa 29. novembra 2007. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na právny názor Krajského súdu v Košiciach vyslovený v tejto veci. Samotné začatie trestného stíhania voči oprávnenému nepovažoval za dôvod pre zastavenie exekúcie, pretože povinná v prípade vyplatenia plnenia bez právneho dôvodu je chránená ďalšími inštitútmi zakotvenými v Občianskom zákonníku, resp. v Obchodnom zákonníku. Taktiež výmaz oprávneného ako podnikateľa z obchodného registra nespôsobuje zánik jeho práv a povinností. Zamietnutie návrhu povinnej na zastavenie exekúcie zo dňa 29. novembra 2007 odôvodnil tým, že návrh neobsahuje také právne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali záver a možnosť zastavenia exekúcie.

Uvedené uznesenia napadla odvolaniami povinná. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací uznesením z 28. mája 2008, sp.zn. 3 CoE 27, 28, 37/2008 napadnuté uznesenia zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Dospel k záveru, že v predmetnom exekučnom konaní zatiaľ nenastali podmienky uvedené v ustanovení § 57 Exekučného poriadku, avšak splnenie takýchto podmienok je možné, vzhľadom na všetky listinné dôkazy predložené povinnou, očakávať. Preto považoval rozhodnutia o zamietnutí návrhov na zastavenie konania za predčasné a nesprávne a s poukazom na ustanovenie § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. ich zrušil. Keďže rozhodnutie súdu prvého stupňa o schválení rozvrhu výťažku získaného predajom nehnuteľností povinnej na dražbe dňa 4. marca 2003 je rozhodnutím bezprostredne súvisiacim s výkonom exekúcie, odvolací súd považoval za potrebné aj toto rozhodnutie zrušiť a tým zatiaľ pozastaviť schvaľovanie rozvrhu výťažku.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podal dovolanie oprávnený, ktorý navrhol rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 239 ods. 1 O.s.p. Namietal nezákonný postup odvolacieho súdu, ktorý podľa jeho názoru nebol oprávnený prejednať odvolania povinnej, neúplne zistený skutkový stav, ako aj nesprávne právne posúdenie veci. V dôvodoch dovolania podrobne rozoberal skutkový a právny stav veci.

Povinná navrhla dovolanie oprávneného podľa § 243b ods. 1 O.s.p. zamietnuť a zaviazať ho k náhrade trov dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanvej veci odvolací súd rozhodol uznesením. V zmysle ustanovenia § 239 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Nakoľko dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nevykazuje niektorý zo znakov uvedených uznesení (v danom prípade uznesením odvolacieho súdu bolo zrušené uznesenie súdu prvého stupňa), je zrejmé, že ide o prípad, v ktorom Občiansky súdny poriadok dovolanie podľa § 239 nepripúšťa.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1, veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Existencia niektorej z vyššie uvedených väd však dovolacím súdom nebola v konaní zistená.

Skutočnosť, že by rozhodnutie prípadne aj spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci, môže byť len odôvodnením dovolania v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. v prípade, ak je dovolanie prípustné, a nie dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p.

Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania oprávneného nemožno vyvodit' z ustanovenia § 239 O.s.p., ani z ustanovenia § 237 O.s.p.

Keďže v danom prípade dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné a vady uvedené v § 237 O.s.p. neboli zistené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie oprávneného ako neprípustné podľa § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. odmietol. S poukazom na právnu úpravu dovolacieho konania nezaoberal sa napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnej povinnej vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti oprávnenému, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky však povinnej náhradu trov dovolacieho konania nepriznal z dôvodu, že v tomto konaní jej žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 4. marca 2009

JUDr. Vladimír M a g u r a, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Nina Dúbravčíková